

forfølge to spor og prøve at få en bindende international aftale, som fjerner klyngeammunition uden selvdestruktion, og som sikrer, at det, man så bruger, er den med den mindste fejlmargen på selvdestruktionsmekanismen, er rent faktisk et fornuftigt standpunkt. Nu har udenrigsministeren jo også redegjort for, at han vil holde Folketinget orienteret om, hvordan det går i processen.

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja tak. Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt først finde sted i morgen.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

Kl. 15:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Det første spørgsmål er stillet af hr. Morten Messerschmidt til udenrigsministeren.

Kl. 15:00

Spm. nr. S 1408

1) Til udenrigsministeren af:

Morten Messerschmidt (DF):

Kan udenrigsministeren bekræfte, at han under Muhammedkrisen i 2006 havde kontakt med den hollandske udenrigsminister, Bernard Bot, og at forløbet, herunder udenrigsministerens besked til sin hollandske kollega, var som beskrevet af Ritzau den 25. april 2008 i telegrammet »Memoirer fra en EU-trykkoger«?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Udenrigsministeren.

Kl. 15:00

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Hr. Morten Messerschmidt stiller spørgsmålet på baggrund af et referat i Ritzaus avis – et referat, som en tidligere hollandsk udenrigsminister har givet fra et tidligere møde.

Jeg kan i den forbindelse bekræfte, at jeg under hele forløbet af Muhammedkrisen i 2006 jævnlige var i kontakt med mine EU-kolleger,

herunder daværende nederlandske udenrigsminister Bernard Bot. I forbindelse med det råds-møde, der er tale om i Ritzau, som hr. Morten Messerschmidt altså anvender, var der tale om ganske intensive konsultationer med en række af kollegerne, faktisk alle, både forud for og under mødet naturligtvis.

Mødet endte heldigvis med vedtagelsen af en fælles EU-erklæring om sagen som rådskonklusion, hvor ytringsfrihed og pressefrihed fastslås som fundamentale rettigheder og overgrebene mod Danmark fordømmes. Så vi fik, hvad vi gik efter. Det helt centrale spørgsmål for mig og for Danmark var at sikre, at Danmark fik støtte af alle EU-landene – ikke kun et – og at disse holdt sammen. Muhammedkrisen skulle efter min opfattelse ikke ses som et dansk problem, men skulle ses som et fælles europæisk problem. Det lykkedes jo også.

Jeg kan selvsagt ikke i detaljer nu referere til de forhandlinger, der pågik med de enkelte lande, og jeg har derfor ikke mere at tilføje om den samtale, som Bernard Bot refererer til, end at jeg havde en god samtale med ham, og at jeg havde brug for at holde alle 25 lande sammen, for ellers var der slet ikke kommet nogen erklæring ud af det. Vi ønskede den erklæring, vi fik, og det var jo godt.

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 15:01

Morten Messerschmidt (DF):

Tak for svaret. Jeg synes nu ikke, at sagen er helt så enkel, som udenrigsministeren gerne vil gøre den til.

Sagen er jo, at EU blander sig i større og større dele af dansk udenrigspolitik og i højere og højere grad overtager de arbejdsopgaver, som egentlig burde være en dansk udenrigsministers, herunder altså også den krise, som var afstedkommet af Jyllands-Postens 12 tegninger.

Jeg synes, det er helt afgørende, at man som dansk udenrigsminister tager imod lande, tager imod støtte til at bakke op om ytringsfriheden. Vi så, hvordan Javier Solana sammen med Kofi Annan og andre var ude i en undskyldende mission og sagde, at det også var for galt, og at man endelig måtte sætte de religiøse følelser over ytringsfriheden. Det var EU's linje generelt.

Derfor er det jo noget bekymrende, hvis det, som Bernard Bot fortæller, er rigtigt, nemlig det citat, som Ritzau altså bringer, at udenrigsministeren over for ham simpelt hen har sagt: Klap i